

15:e söndagen efter Den Heliga Trefaldighets dag

Tom Hardts postilla, tredje årgången

Predikotext: Matt. 6:19–23.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Under rubriken och predikoämnet *"Den angelägnaste omsorgen"* skänker evangelieboken oss denna söndag Jesu undervisning *"Söken först efter hans rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla eder"*. Denna angelägnaste omsorg är i själva verket den enda angelägna omsorgen, alldeles som Jesus säger: *"Allenast ett är nödvändigt"*. (Luk. 10:42) I lyssnande på Guds Ord, i mottagandet av syndernas förlåtelse, liv och salighet, i livet i Guds rike efter Guds heliga vilja och bud, uppslukas de vardagliga näringsbekymren, förstummas frågorna *"Vad skola vi äta?"* eller *"Vad skola vi dricka?"* eller *"Vad skola vi kläda oss med?"* När dessa frågor ändå pockar på svar, när Jesus måste säga oss *"Så gören eder nu icke bekymmer"*, beror detta på att vi är just *"klentrogna"*, som Jesus säger, att vi inte söker Guds rike som vi skulle utan låter det blekna bort. Vårt medfödda syndafördärv, vårt kött, kvicknar alltsomoftast till och låter oss omtöcknas av otrons gensagor. Ja, Satan själv vill plåga de kristtrogna och beröva dem trons glädje och kraft till goda gärningar, viljan att kämpa för evangelium, genom att hemsöka dem med sådana anfäktelser, just därför, just därför att vi av naturen ingalunda är förtröstansfulla, just därför att vi allt som oftast översköljes av farhågor och ängslan, måste Jesus i dag predika för oss om *"Den angelägnaste omsorgen"*, om *"Gören eder icke bekymmer"*, om *"Samlen eder icke skatter på jorden"*. Det är en predikan som ständigt måste upprepas, därför att vår gamla människa ännu är så livaktig, därför att dopet ännu icke verkat färdigt hos oss.

Vi är så illa funtade, att när vi väl fått erfara sanningen av löftet *"eder himmelske Fader vet att I behöven allt detta"* när vi väl tackat för Guds hjälp och bistånd i vårt trångmål, kan vi strax därpå fyllas av ängslan för *"nästa gång"*, för en framtida prövning av samma slag. Så plågas vi av Satan, vars avsikt är att utsläcka tron, att driva oss in i förtvivlan och andra svåra synder och laster. Mot alla sådana anslag måste vi hålla oss till Guds Ord, som säger oss, att

- I. Guds välbehag till syndare omfattar kropp och själ,
- II. livet i Guds kallelse står under Guds välbehag,
- III. utanför Guds kallelse och välbehag härskar blott andligt mörker.

I. Guds välbehag till syndare omfattar kropp och själ.

När vi under mässan har besök av utomstående, uppläses efter predikan bl. a. ett stycke ur vår bekän-nelse, där det talas om att bara sådana får tillträde, som *"dessförinnan förhörts"*. Det sägs därefter:

Folket upplyses även om sakramentets höghet och rätta bruket av detsamma: vilken tröst det bringar förskräckta samveten, för att de må lära sig att lita på Gud och vänta och begära allt gott av honom. (SKB s. 70)

Som i ett nötskal sammanfattas här dagens budskap. Det anfäktade, plågade, osäkra samvetet, som känner sitt syndafördärv och sin gudsfrånvändhet tröstas av sakramentets gåva, av Kristi heliga lekamen och blod, som gör oss förlättna och rättfärdiga inför Guds tron. I tron på Golgataoffret, som så erbjuds oss, öppnas tilliten till Guds godhet i alla stycken, att han, den i Kristus försonade, ger oss allt gott, och att vi *"kan begära allt gott av honom"*. Ja, här gäller bokstavligen: *"så skall också allt detta andra tillfalla eder"*. Så knyts syndaförlåtelsen och sakramentet samman med dagens evangelium: *"Gören eder icke bekymmer"*. Så dras själ och kropp in under samma Guds välbehag, så att vi i ätandet av Herrens lekamen och blod lär, att vi aldrig behöver fråga: *"Vad skola vi äta?"* eller *"Vad skola vi dricka?"*

II. Livet i Guds kallelse står under Guds välbehag.

När Jesus säger: *"Söken först efter Guds rike och hans rättfärdighet"*, pekar han på det liv, som levs i kraft av Guds välbehag inom de gränser, som uppdras av

Guds vilja, inom Guds kallelse. Det handlar inte om ett liv, där man avskaffat näringsbekymren, klädköpen, butiksbesöket genom att hoppa över dem, genom att dra sig undan hem och familj, make och barn, hyresavi och *"allt detta andra"*. Bohemen, luftaren, munken, nunnan, den frivilligt egendomslöse, alla dessa människor, som i beundrande artiklar prisa för vad som kallas franciskanskt sinnelag, har inget att hämta i dagens evangelium. Dagens evangelium är talat till människor, som går in i budens värld, i de världsliga bindningarnas värld, i hemmet, äktenskaps och familjens värld, i den värld, som sägs tyngas av tråk och tvång och vara outhärdlig för den frianden. Just dessa människor, som av Guds hand tar emot sin kallelse, som uppfyller överhetens och undersåtens, föräldrarnas och barnens, mannens och hustruns uppdrag, får höra i sitt betryck, i sin möda, i sin anfäktelse: *"Gören eder alltså icke bekymmer för morgondagen"*.

III. Utanför Guds kallelse och välbehag härskar blott andligt mörker.

Dagens budskap är ett utomordentligt allvarligt budskap, vars tyngd understryks av slutorden i da-

gens predikotext: *"Är det nu så att ljuset, som du har i dig, är mörker, huru djupt bliver då icke mörkret"*. Många människor betraktar sig som upplysta, som i besittning av ett religiöst, andligt ljus. Detta ljus är i ljuset av dagens evangelium inget ljus alls utan mörker av oöverbjudbart slag, just därför att det tror sig vara ljus. Ett människoliv, som levs utan Guds välbehag till kropp och själ, utanför Guds kallelse, kan bemöda sig om en viss bekymmersfrihet, om ett behagligt oberoende, om frånvaro av ansträngande karriärambitioner. Så långt sträckte sig också de hedniska filosofernas önskemål om ett behagligt liv. Detta behagliga liv är det gudlösa livet, obotfärdighetens liv, som ändå koketterar med att vilja beskåda liljorna på marken och fåglarna under himmelen och andra sådana litterära lån från bergspredikan. I detta ligger ett mörker utan like. Den, som förhåller sig så till dagens budskap, skall veta, att han måste göra bot, måste omvända sig från Mammon till Gud, från hedningarnas lära till vår himmelske Fader.

Amen.